

„הידידה צעקה לאשתו של השוער:

„הוא לא יהיה שלך ולא יהיה שלי!”

חומצה

בכפר צוף

כוכב הספורט ואשתו

רת אשתו אסתר, כשהוא מוקף קהל צעירים הנוהרים בהערצה אחרי הכוכב המפורסם. השחקן בן ה-35, חיוויע כי מכדורגל

בלבד קשה לפרנס משפחה, פתח חנות לאביזרי ספורט, ברחוב בן-ההילל בירושלים, וכן מועדון משחקים לנוער, מאוכלס במכור נות-ימול חשמליות. שני העסקים מצליחים יפה. שמו של הכוכב מהווה גורם משיכה ממדרגה ראשונה לירושלמים הצעירים.

חומצה בפרצוף היא תמיד עניין מדאיג — אך לרוב רק לאומלל שסופג אותה. ב" שבוע שעבר, אחזה הדאגה, למשך יממה תמימה, ברבבות אוהדי מכבי נתניה. ב" ידיעה הראשונה שהתפרסמה בעיתונים דווח כי החומצה פגעה גם בעינו של חיים. רק כאשר הוברר למחרת כי עינו של השוער הפופולארי לא נפגעה, והוא ימ" שיך לעמוד בשער, שוחררה ברחבי הארץ אנחת רווחה קולקטיבית.

„לא הבטיח לי כלום”

מי דוע הגיע לחיים לויין שיעור כה חמור? לשופכת החומצה הסבר לאקוני: „הוא התנהג איתי לא יפה.” „במה?” „אלא שדווקא לשאלה אחרונה זו, המ" רתקת ביותר — אין שכנתו של השוער מוכנה לענות. לעומת זאת, היא מוכנה לדבר בחופ" שיות על דברים אחרים הקשורים בדרמת החומצה, שהתרחשה בבוסטק הקטן ו-” חשוך שלה ביום השני שעבר: „היכרתי את חיים לפני חודשיים, כש-

הוא נכנס לבוסטק שלי.” „ומה קרה מאז? ידעת שחיים נשוי ויש לו שלושה ילדים. האם הוא הבטיח לך להתגרש מאשתו ולהתחתן איתך?” „לא.” מודה רעיה. „הוא לא הבטיח לי כלום. אבל היינו הולכים לשתות קפה יחד כל יום. כמה פעמים ביום. כל האנשים ראו אותנו וידעו מזה. גם אשתו של חיים ידעה מזה. היא מכירה אותי. ביקרתי אצ" לם בבית לא פעם.” „בנד, שלמה, ידע על מה שהתרחש בינך ובין חיים?” „הוא יודע הכל. אין לי סודות ממנו.” „מה יהיה עכשיו?”

„אני לא פוחדת כליכך מהעונש מבית משפט. יותר מפחידה אותי העיר הקטנה הזאת, שיש לה פה נורא. מרכלים כאן בצורה איומה. אני הייתי גננת, טיפילתי בכנדים של גדולי המדינה. כולם מכירים אותי. עכשיו וידעו כולם יתחילו לרכל עלי. זה דבר נורא.” היא מתפנה לדקות מספר ללקוחה ש" נכנסה לחנות — שוטרת צעירה, המ" עניינת בחולצה, ונרתעת מהמחר — 135 ל"י. „זאת היא השוטרת שעצרה אותי, אחרי ששפכתי את החומצה על חיים.” מסבירה רעיה בחיוך נעים. קשה להשי-

תחרר מהרושם, שהיא אינה מסוגלת להתי ייחס למשמעות החמורה של המעשה. „אסתר מספרת שאת איימת על חיים, יומיים לפני המעשה. זה נכון?” „כן.” מודה רעיה. „הזהרתי אותו. בגלל שהתנהג איתי לא יפה.” „ומה תעשי עכשיו, אחרי שהזהרת או" תו. כמו שאת אומרת?” „אמשיך את מלחמתי בו. אניש נגדו משפט על שהוא תקף אותי. מי שמע דבר כזה — גבר מרביץ לאשה?”

„אשה מסכנה מאוד”

„אניני מבין מה היא רצתה ממני.” „א” מושך בכתפיו חיים לויין, כשהוא עוסק בשקידה בספירת כספי הקופה ב" מועדון המשחקים שלו. הגבר יפה-התואר, נאלץ לדבר בצעקה כמעט, כדי להתגבר על המולת צילצול מכוונת-המזל, נקישות הכדורים בפליפריס, וצעקות הילדים וה" נערים המשוההבים. „לא הבטחתי לה שום דבר. לא היה בינינו כלום. אפילו לא צל של רומן. יש לי אשה ושלושה ילדים.” „ובכל זאת, אם לא היה ביניכם כלום, מדוע שהיא תקום ותשפוך עליך חומצה?”

שופכת החומצה

בתיאוג של השוער המפורסם, בסצינת השפיכה, היא רעיה להבי, ירושלמית, בע" לת בוסטק בלתי-יודעת, גרושה ואם לילד.

אסתר, אשתו של חיים, מתערבת בשי" חה: „תן לי להסביר.” היא קוטעת את דברי בעלה. „רעיייה, היא אשה מסכנה מאוד. היא גילתה לי פעם שבמשך שני תיים, מאז שהתגרשה מבעלה, לא היו לה יחסי מין עם גבר.”

ההשוואה בין שתי הנשים מעניינת. אסי תר, אם לשלוש בנות ונשואה זה 16 שנה, נראית כתלמידת תיכון. התיכה מעניינת, עיניים לוהטות, גיזרה דקה. על רעיה, ל" עומתה, ניכרים אותות הסבל שעברה ב" חייה — שלא לדבר על העובדה כי היא מבוגרת מחיים בשש שנים.

„האם ידעת שבעלך נפגש עם רעיה?” „אסתר מחייכת חיוך פקחי: „ברור ש" ידעתי. חיים לא מסתיר ממני. אם היה משהו רציני ביניהם, הייתי יודעת. חיים היה יוצא איתה לשתות קפה, זה הכל. רעיה היא אשה מסכנה, וחיים עשה לה לא מעט טובות. הוא היה עוזר לה לפרוע את הצ'קים שלה. נותן לה כסף במקום צ'קים מאוחרים. הוא קונה לי אצלה המון בגדים, ובכלל עזר לה כמה שיכול. והי" תרצאה: „בזמן האחרון, היא התחילה ל" איים עליו, לדרוש ממנו שילך איתה לש" תות קפה שלוש פעמים ביום. זה באמת היה קצת מוגזם.”

„אבל לא התייחסנו לאימים שלה ב" רצינות. גם יומיים לפני המעשה, היא הוהירה אותי שהיא תעשה לו משהו. חיים לא יהיה שלי, אבל הוא גם לא יהיה שלך.” היא צעקה לי. הכל שלא התיי" חסתי או ברצינות לדבריה.” „או אם לא היה רומן ביניהם — מה כן היה? אולי בכל זאת היא הבינה מ" דבריו של חיים משהו?”

„אני יודעת מה היא יכולה להבין? אני רק יודעת שחיים לא היה יכול להבטיח לה כלום. אני אוהבת אותו. הוא דואג לי ולבנות שלנו. הוא בעל טוב ולא חסר לנו שום דבר. מה הוא יבטיח לאשה מכור גרת ממנו? היא בנתה חלום לעצמה.” „ומה התרחש באותו יום שני בבוסטק? איך אירעה שפיכת החומצה?”

„כאן עולה הגירסה השנייה לסצינה הר" דרמטית: „רעיה שלחה את אלי, השותף של חיים, לקרוא לחיים לבוסטק שלה. היא אמרה שהיא מבקשת שיבוא, שהיא צריי כה לראות אותו. חיים בא. יחד עם אלי. זה היה המזל שלו. כשרעיה תפסה את הבקבוק ושפכה עליו את החומצה, חיים לא הספיק לעשות כלום. זה היה אלי, שתפס לה את היד, והציל את העיניים של חיים.”